

ки(п)зовати «обмислям» (*képez*): сѣм добръ кпнзовал (1459, I. Bogdan, *Relații*, 101).

понесѣсѣати «укорявам» (*panaszol*): понесѣсѣали за работѣ (1498, I. Bogdan, *Relații*, 214).

хитлен «хитър, лукав» (*hitten*): ми сѣ хитлени (1462—1463, I. Bogdan, *Relații*, 105).

ГРЪЦКО ВЛИЯНИЕ

На разпространението на гръцко-славянската култура се дължи проникването на известен брой гръцки думи, голяма част от които са книжовни. Отбелязваме преди всичко църковнорелигиозни наименования като: митрополи, митрополит, епископи, епископ, патриарх, архимандрит, иеромонах, протопоп, дѣякон, параклис, проскомидия, мѣѣлнѣ и др., някои от които са проникнали след създаването на румънската феодална държава и черква чрез старославянско посредничество. Речникът на румънската редакция на книжовно-славянския език обхваща множество обществено-политически термини от византийски (гръцки) произход, дошли чрез славянско посредничество, общи за езика на влашките и молдавските грамоти. С изключение на тази категория думи, гръцките лексикални елементи са много повече в двата езикови подтипа във Влахия и Трансилвания.

Съществителни имена

Обществено-политически термини от гръцки произход:

кистиарѣ (преобладава във Влахия) и кистиарникѣ (преобладава в Молдова) «сановник, който се разпорежда с финансите» (*βυστιαρς*): шеркан кистѣарѣ (1409, Panaitescu, 106); вѣра хораница кистѣ(р)ника (1400, Costăchescu, 32). Рядко се среща производната протикистиарѣ: протикистиарю попшор (1392, Panaitescu, 56).

спѣѣарѣ, спѣатарѣ и спѣктарѣ (последната форма може да се смята за румънска) «висш сановник» (*σπαθѣρις*): нанотѣ спѣатарѣ (1424, Panaitescu, 134); пана дѣиниша спѣктарѣ (1434, Costăchescu, 386).

логѣѣетѣ и логѣѣетѣ «началник на княжеската канцелария» (*λογοѣτης*): тогданшын логѣѣет (1392, Panaitescu, 56); братѣю логѣѣетѣ (1407, Costăchescu, 57).

комис «бойер, завеждащ княжеските конюшни» (*κομης*): станчѣла комис (1415, Panaitescu, 111); вѣра пана станчѣла комиса (1437, Costăchescu, 542).

апоклисарѣ и поклисарѣ «пратеник, посланик» (*αποκρισѣρις*): хтѣ дѣнт тоизи апоклисар (1456—1462, I. Bogdan, *Relații*, 95); стѣ пѣсетни кѣ нам поклисари (1475, I. Bogdan, II, 336).

кѣѣалиѣ «глава, главатар» (*κεφαλѣ*): кѣѣалѣем дрѣстѣрским (1402—1408, Panaitescu, 82).

Някои думи, които означават занаятия или предмети от материалната култура: